

**Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 13 kwietnia 2011 r. —
Socitrel przeciwko Komisji**

(Sprawa T-413/10)

(*Postanowienie w przedmiocie środka tymczasowego —
Konkurencja — Decyzja Komisji nakładająca grzywnę —
Gwarancja bankowa — Wniosek o zawieszenie wykonania
— Szkoda finansowa — Brak wyjątkowych okoliczności —
Brak pilnego charakteru*)

(2011/C 179/28)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Socitrel — Sociedade Industrial de Trefilaria, S.A. (Trofa, Portugalia) (przedstawiciele: F. Proença de Carvalho i T. Luísa de Faria, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Castillo de la Torre, V. Bottka i P. Costa de Oliveira, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata M. Marquesa Mendesa)

Przedmiot

Wniosek o zawieszenie wykonania decyzji Komisji C(2010) 4387 wersja ostateczna z dnia 30 czerwca 2010 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE i art. 53 Porozumienia EOG (sprawa COMP/38.344 — Stal sprężająca) oraz tytułem żądania ewentualnego wniosku o zwolnienie z obowiązku ustanowienia gwarancji bankowej w celu uniknięcia natychmiastowego ściągnięcia grzywny nałożonej na podstawie art. 2 rzeczonej decyzji.

Sentencja

- 1) *Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje oddalony.*
- 2) *Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.*

**Odwołanie wniesione w dniu 28 marca 2011 r. przez
Barta Nijsa od wyroku wydanego w dniu 13 stycznia
2011 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie
F-77/09 Nijs przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu**

(Sprawa T-184/11 P)

(2011/C 179/29)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Bart Nijs (Bereldange, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat F. Rollinger)

Druga strona postępowania: Trybunał Obrachunkowy Unii Europejskiej

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej z dnia 13 stycznia 2011 r.;
- tytułem żądania głównego, stwierdzenie nieważności decyzji zebranego *ad hoc* komitetu Europejskiego Trybunału Obrachunkowego z dnia 15 stycznia 2009 r. o wydaleniu ze służby wnoszącego odwołanie, z zachowaniem pełnych uprawnień emerytalnych, ze skutkiem od dnia 1 lutego 2009 r.;
- stwierdzenie nieważności decyzji 81-2007 z dnia 20 września 2007 r. Trybunału Obrachunkowego przyznającej zebranemu *ad hoc* komitetowi kompetencje organu powołującego;
- stwierdzenie nieważności wszystkich decyzji przygotowawczych wydanych przez ten zebrany *ad hoc* komitet, w szczególności decyzji z dnia 22/29 października, z dnia 23 listopada 2007 r. i z dnia 12 czerwca 2008 r. o wszczęciu postępowania administracyjnego;
- tytułem żądania ewentualnego, jeśli Sąd nie będzie mógł uwzględnić żądań uchylenia sformułowanych tytułem głównym, stwierdzenie, że sankcja wymierzona przez zebrany *ad hoc* komitet Europejskiego Trybunału Obrachunkowego z dnia 15 stycznia 2009 r. jest, na podstawie art. 10 regulaminu pracowniczego i z powodów podanych poniżej, o wiele za surowa;
- przekazanie sprawy do rozpatrzenia przez organ powołujący Europejskiego Trybunału Obrachunkowego w innym składzie, w przeciwnym razie wymierzenie sankcji — o ile zostanie uznana za naprawdę konieczną — o wiele bardziej dostosowanej do okoliczności faktycznych;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie w wyraźny sposób, że w niniejszym przypadku nie przestrzegano przedstawionej poniżej zasady rozsądnego okresu postępowania, z uwzględnieniem stopnia dolegliwości sankcji, jaka zostanie wymierzona, o ile zajdzie taka potrzeba;
- wydanie orzeczenia zgodnie z żądaniami skargi wszczynającej postępowanie w pierwszej instancji;
- obciążenie Europejskiego Trybunału Obrachunkowego kosztami postępowania w niniejszej instancji;

- zastrzeżenie dla wnoszącego odwołanie wszystkich innych praw, w szczególności prawa odpowiedzi na pismo procesowe Europejskiego Trybunału Obrachunkowego;
- obciążenie strony przeciwnej kosztami postępowania w obu instancjach;
- zastrzeżenie dla wnoszącego odwołanie wszystkich innych praw, możliwości ochrony praw, zarzutów i sposobów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi dziewięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy, dotyczący zmiany przedmiotu sporu przez SSP, który zinterpretował uwagi skarżącego przedstawiane podczas rozprawy jako wycofanie wniosku o stwierdzenie nieważności decyzji nr 81-2007.
- 2) Zarzut drugi, dotyczący przeinaczenia faktów przez SSP w pkt 40, 58 i 94 zaskarżonego wyroku.
- 3) Zarzut trzeci, dotyczący przeinaczenia pierwszego zarzutu skargi, ponieważ SSP nie uwzględnił ustępów art. 22a i 22b Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej, na które powoływał się skarżący.
- 4) Zarzut czwarty, dotyczący niezastosowania przez SSP zasady zmiany ciężaru dowodu.
- 5) Zarzut piąty, dotyczący błędnej decyzji SSP odnośnie do drugiego zarzutu skargi i braku wyciągnięcia konsekwencji z zachowania sekretarza generalnego w związku z art. 11a regulaminu pracowniczego.
- 6) Zarzut szósty, dotyczący nieuwzględnienia przez SSP naruszenia zasady równego traktowania.
- 7) Zarzut siódmy, dotyczący stronniczości wobec urzędnika podlegającego postępowaniu dyscyplinarnemu na niekorzyść wnoszącego odwołanie.
- 8) Zarzut ósmy, dotyczący braku skutecznego zastosowania art. 6 Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności poprzez odmowę kontroli proporcjonalności pomiędzy faktami a wymierzona w konsekwencji sankcją.
- 9) Zarzut dziewiąty, dotyczący błędnego zastosowania zasady rozsądnego okresu.

Skarga wniesiona w dniu 11 kwietnia 2011 r. — LTTE przeciwko Radzie

(Sprawa T-208/11)

(2011/C 179/30)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) (Herning, Dania) (przedstawiciel: adwokat V. Koppe)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 83/2011⁽¹⁾ w zakresie dotyczącym strony skarżącej;
- stwierdzenie, że rozporządzenie (WE) nr 2580/2001⁽²⁾ nie znajduje zastosowania do strony skarżącej;
- zasądzenie na rzecz strony skarżącej zwrot kosztów niniejszego postępowania wraz z odsetkami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy, w którym strona skarżąca podnosi, że rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 83/2011 jest w stosunku do niej nieważne lub że rozporządzenie Rady (WE) nr 2580/2001 nie podlega stosowaniu ze względu na nieuwzględnienie prawa konfliktów zbrojnych.
- 2) Zarzut drugi, w którym strona skarżąca podnosi, że rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 83/2011 jest w stosunku do niej nieważne, ponieważ nie może ona zostać uznana za grupę terrorystyczną w rozumieniu art. 1 ust. 3 wspólnego stanowiska Rady 2001/931/WPZiB⁽³⁾. W tym zakresie strona skarżąca podnosi, że jej działania nie stanowią przestępstw w rozumieniu międzynarodowego prawa humanitarnego i krajowego prawa karnego, które nie ma zastosowania w sytuacji konfliktu zbrojnego.